

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 grudnia 2013 r.,
sprawy **M. S.**
skazanego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i in.,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 7 maja 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.
z dnia 16 maja 2012 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) zwolnić skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne;**
- 3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. – Kancelaria Adwokacka kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa i 80/100), zawierającą 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – sporządzenie i wniesienie kasacji.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem z dnia 16 maja 2012 r., skazał M. S. za szereg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i in. na karę łączną 10 lat pozbawienia

wolności. Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r. apelacji skazanego oraz jego obrońcy, utrzymał w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego złożył obrońca skazanego, podnosząc w niej zarzut naruszenia art. 4 k.p.k., art. 5 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Podzielić w tym zakresie należy w pełni treść odpowiedzi prokuratora na kasację. Ponowne przytaczanie w tym miejscu argumentacji w niej zawartej jest zbędne.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, że sformułowanie zarzutu kasacyjnego oraz jego uzasadnienia nie pozwala na identyfikację, o jakie konkretnie rażące naruszenie prawa procesowego chodzi skarżącemu. Poza tym nie podjął on również próby wykazania, jaki to istotny wpływ na treść orzeczenia takie naruszenie miałoby mieć.

Treść skargi kasacyjnej pozwala na stwierdzenie, że koncentruje się ona *de facto* na okolicznościach będących przedmiotem rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym. Zważając na to, że w toku kontroli odwoławczej Sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok Sądu *a quo*, zarzuty kasacji w istocie skierowane zostały przeciwko rozstrzygnięciu sądu pierwszej instancji, co stoi w oczywistej sprzeczności z art. 519 k.p.k. Autor skargi kwestionuje również wprost ustalenia faktyczne w sprawie, wbrew treści art. 523 § 1 k.p.k.

W ocenie Sądu Najwyższego, Sąd odwoławczy w sposób wnikliwy przeprowadził kontrolę postępowania karnego przed Sądem pierwszej instancji, co znalazło swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Argumenty zawarte w kasacji nie mogły przy tym doprowadzić do podważenia szczegółowo umotywowanego stanowiska Sądu *ad quem*.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy potraktował przedmiotową kasację jako bezzasadną w stopniu oczywistym, skutkującym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., skazanego zwolniono od kosztów postępowania kasacyjnego.

Na rzecz obrońcy skazanego z urzędu, adw. K. R., zasądzono kwotę 442,80 zł, powiększoną o podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie przedmiotowej kasacji zgodnie z obowiązującymi stawkami.